

въ първото заседание на Цариградската конференция, нъ съ оиѣзи измѣненія, които ще станѣтъ по общо споразумѣние между В. Порта, руското и австроунгарското правителства. Недоборитѣ не ще се вѣискватъ и приходитѣ отъ тия провинции до 1 мартъ 1880 ще се употрѣбятъ исклучително за обезщетение на фамилиитѣ на бѣжанцитѣ и на жителитѣ, които сѣ станѣли жертва на послѣднитѣ приключенія, безъ различіе на вѣра и народностъ, сѣщо и за мѣстнитѣ нужди на страната. По истечението на тоя срокъ годишниятъ приходъ, който централното правителство ще получава, ще се опрѣдѣли по послѣ по особенно споразумѣние между Турция, Руссия и Австро-Унгария.

Членъ 15.

Високата Порта се задължава да приложи добросъвѣстно въ островъ Критъ органическій уставъ отъ 1868, като има предъ видъ неказанитѣ отъ туземното население желанія.

Подобенъ уставъ, приспособенъ къмъ мѣстнитѣ нужди, ще се въведе тѣй сѣщо въ Ипиръ, Тесалия и въ другитѣ части на европейска Турция, за които настоящий актъ неoprѣдвжда особена организация.

Особени комисии, въ които мѣстното население ще се прѣдставлява на широко, ще се натоварятъ въ всѣка провинция да изработятъ подробноститѣ на новия уставъ. Резултата отъ тия дѣла на комисииитѣ ще се подложи на разгледваніето на В. Порта, която ще се донита до императорското русско правителство прѣди да го тури въ изпълнение.

Членъ 16.

Понеже въ испражняването отъ рускитѣ войски на мѣстата, които тѣ занимаватъ въ Армения и които ще се повърнатъ на Турция, може да се появятъ распри и заплитания опасни за добритѣ отношения на двѣтѣ страни, Високата Порта се задължава да осѣществи безъ закъсняяване подобренията и реформитѣ, които се искатъ отъ мѣстнитѣ нужди на провинциитѣ, населени съ арменци, и да гарантира тѣхната безопасностъ отъ кюрдитѣ и черкеситѣ.

Членъ 17.

Високата Порта дава иълна и неограничена амнистія на всичкитѣ отомански подданици, които сѣ компромитирали въ послѣднитѣ приключенія, и всичкитѣ лица, които сѣ затворени или заточени за това, ще се освободятъ тутакси.